

Nr 48.

Ankom till riksdagens kansli den 19 maj 1936 kl. 8.30 f. m.

Memorial med föranledande av kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande andra lagutskottets utlåtande nr 41 i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 14 juni 1929 (nr 131) om försäkring för vissa yrkessjukdomar m. m., dels ock en i ämnet väckt motion.

Genom proposition, nr 209, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen, bland annat, att antaga vid propositionen fogat förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 14 juni 1929 (nr 131) om försäkring för vissa yrkessjukdomar.

Enligt 3 § i nämnda förslag skulle ersättning i anledning av yrkessjukdom icke utgå, med mindre arbetaren inom ett år eller vad anginge yrkessjukdom, som framkallats genom inverkan av stendamm, röntgenstrålar eller radioaktivt ämne, inom tio år före dagen för sjukdomens yppande varit sysselsatt med arbete i verksamhet, där fara föreläge för sjukdomen.

Såvitt angår yrkessjukdom, framkallad genom inverkan av stendamm, innebär det i propositionen framlagda förslaget i förhållande till gällande lag en utsträckning av den i 3 § omförmälda tiden från ett till tio år.

I avgivet utlåtande, nr 23, har andra lagutskottet under punkten A hemställt, att riksdagen, med förklarande att det i ifrågavarande proposition framlagda lagförslaget icke kunnat i oförändrat skick antagas, måtte för sin del antaga ett i utlåtandet framlagt förslag till lag i ämnet. Utskottets förslag innefattar ett tillägg till övergångsbestämmelserna i propositionens lagförslag, upptaget såsom ett andra stycke i nämnda bestämmelser, av innehåll att i fråga om yrkessjukdom, som framkallats genom inverkan av stendamm, 3 § i nu gällande lag fortfarande skall äga tillämpning, därest den i samma paragraf omförmälda tiden av ett år redan utlöpt den 1 januari 1937.

I en vid utskottets utlåtande fogad reservation av herr Linder jämte sex andra ledamöter har hemställts, att Kungl. Maj:ts lagförslag bort utan det av utskottets majoritet föreslagna tillägget till övergångsbestämmelserna tillstyrkas.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hava vid behandlingen av utskottets ifrågavarande utlåtande kamrarna beträffande punkten A stannat i olika beslut, i det att första kammaren bifallit utskottets hemställan under det att andra kammaren bifallit reservationen.

Utskottet.

Med anledning av vad sålunda förekommit har utskottet till behandling förehaft frågan om sammanjämkning av den skiljaktighet, som föreligger mellan kamrarnas beslut.

Därvid har utskottet funnit, att ändring av innehållet i det av första kammaren antagna tillägget till övergångsbestämmelserna icke lämpligen kan ägas rum.

Enligt utskottets mening synes sammanjämkning kunna ske på så sätt, att dels andra kammaren, med frånträdande av sitt förut fattade beslut till den del skiljaktighet mellan kamrarnas beslut föreligger, biträder första kammarens därutinnan fattade beslut, dels ock riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär, att beträffande fall då yrkessjukdom, som framkallats genom inverkan av stendamm, yppats under sådana omständigheter, att på grund av det tillägg till övergångsbestämmelserna, som godkänts av första kammaren, rätt till ersättning enligt lagen icke föreligger, Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för att bereda lika stor ersättning i anledning av yrkessjukdomen, som skulle hava utgått, därest lagen varit tillämplig.

Den möjlighet att erhålla ersättning för angivna yrkessjukdom, som i anledning av vad sålunda anförts kan komma att förefinnas, synes på lämpligt sätt böra bringas till allmän kännedom.

Under åberopande av det ovan anförda får utskottet hemställa,

att andra kammaren, med frånträdande av sitt förut fattade beslut till den del, vari skiljaktighet mellan kamrarnas beslut föreligger, måtte biträda första kammarens därutinnan fattade beslut, ävensom att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära, att i fall då yrkessjukdom, som framkallats genom inverkan av stendamm, yppats under sådana omständigheter, att enligt det tillägg till övergångsbestämmelserna, som föreslagits av utskottet, rätt till ersättning enligt lagen icke föreligger, Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för att bereda lika stor ersättning i anledning av yrkessjukdomen, som skulle hava utgått, därest lagen varit tillämplig.

Stockholm den 20 maj 1936.

På andra lagutskottets vägnar:

K. G. WESTMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *K. G. Westman, Linder, Frändén, Gustaf Tamm, Sam Larsson, Hagman, Karl Bodin* och *Olof Carlsson**;

från andra kammaren: herrar *Hage, Johanson* i Hallagården, *Olovson* i Västerås, *Sandström* i Sollefteå*, *Molander, Hassler* och *Hermansson*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.